

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1933 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Φίλοι Ἐταῖροι,

Μεθ' ὅσης χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν τακτικῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας ἠϋξήθη κατὰ πενήκοντα, τῶν δ' ἀντεπιστελλόντων κατὰ ἕξ, πρὸς δὲ ὅτι ὁ ἑταῖρος ἡμῶν καὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Μ. Λάσκαρις ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημείας, μετὰ τοσαύτης λύπης πληροφοροῦμεν ὑμᾶς ὅτι πολυτίμους κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀπώλεσαμεν Ἐταῖρους εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταβάτας.

Ὁ Βασίλειος Μυστακίδης, ἔγκριτος ἡμῶν συνεργάτης καὶ ἐπίτιμος ἑταῖρος, ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὡς διδάσκαλος τοῦ Γένους ἐδίδαξε γενεὰς ὅλας Ἑλλήνων ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀνατολῇ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ ἀφ' οὗ ἐδημοσίευσε πληθὺν σπουδαίων ἐπιστημονικῶν μελετῶν, αἵτινες προάγουσι τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου ἐν Νέφ Κουρὶ τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἐκείνου, ὅστις ἐν μέσφ δυσχερῶν περιστάσεων περιλάμπρως ἐξεπλήρωσε τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐπιστήμην καθῆκόν του.

Εἰς τὸν πένθιμον κατάλογον προσετέθη καὶ δεύτερον ἐπίτιμον ἡμῶν μέλος, ὁ Γάλλος Ἰωάννης Ebersolt, ὃν ὁ θάνατος ἀφήρπασε προῶρως καὶ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Βρυξελλῶν, ἐπιβραβεῦον τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὸν προώριζε διὰ τὴν ἔδραν τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης. Θρηνοῦντες τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου ἑταῖρου, μετὰ λύπης ἀναλογιζόμεθα τὸ κενόν, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ εἰς τὸν κύκλον τῶν ἡμετέρων μελετῶν, ὁ θάνατος ἀνδρός, ὅστις μετὰ τὴν λεπτὴν αὐτοῦ ἀντίληψιν καὶ τὴν ἀκαταπόνητον ἐπιμέλειαν τόσον λαμπρῶς εἶχε προαγάγει τὰς Βυζαντινὰς Σπουδὰς καὶ μάλιστα τὰς εἰς τὴν τέχνην ἀναφερομένας.

Ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν, οἵτινες μετὰ ἰδιαίτερης ἀγάπης παρηκολούθουν τὸ ἔργον τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας, εἶναι μεγίστη.

Ἔσχομεν ἐπ' ἴσης τὸ ἀτύχημα νὰ χάσωμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀντεπιστέλλοντα ἡμῶν ἑταῖρον Ἀλέξανδρον Κάσδαγλην, τὸν γηραιὸν αὐτὸν λόγιον, ὅστις, ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἀρχαίου κόσμου καὶ τῶν κλασσικῶν συγγραφέων, γνωρίζων δὲ ἀλλιστα τὸν Ἑλληνα λόγον,

διὰ ποικίλων μεταφράσεων καὶ ἄλλων δημοσιευμάτων καὶ μελετῶν ἐξήτει νὰ καταστήσῃ γνωστὰ εἰς τοὺς συγχρόνους του τὰ τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἀριστουργήματα, ἀλλὰ καὶ τινὰ τῶν μεσαιωνικῶν συγγραμμάτων, παρέχων καὶ ἄλλας ὑπηρεσίας εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς μελέτας διὰ τῆς πλουσίας ἐιδικῆς βιβλιοθήκης του.

Μεθ' ὅλης τῆς Κύπρου θρηνεῖ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀντεπιστέλλοντος ἐταίρου της, τοῦ Λουκῆ Πιερίδου, τοῦ γνωστοῦ Κυπρίου λογίου, ὅστις προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τε τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν τῆς νήσου ἐνεργήσας, ἵνα γίνωσι σπουδαῖα ἀνασκαφαὶ ἐν αὐτῇ καὶ πολλαχῶς ἠπὲρ τοῦ Μουσείου της εἰργάσθη.

Βαθὺς αὐτὸς μελετητῆς τῆς Κυπριακῆς ἱστορίας ὑπῆρξεν ἔνθερος προστάτης τῶν γραμμάτων ἐν Κύπρῳ ποικιλοτρόπως ὑποστηρίξας τὰ Κυπριακὰ Χρονικά, ὧν ἡ ἔκδοσις εὐτυχῶς ἐξακολουθεῖ, καὶ μετὰ θάνατον θέσας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κυπρίων λογίων τὴν πολύτιμον ἐιδικὴν βιβλιοθήκην του.

Ἐκ τῶν τακτικῶν ἐταίρων ὁ θάνατος μᾶς ἀφῆρπασε τὴν Ἄνναν Λάμπρου, μίαν τῶν ὀλίγων ἐκείνων γυναικῶν, αἵτινες πραγματικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἰδίᾳ τῆς Βυζαντινολογίας εἰργάσθησαν. Ἡ μακαριτὶς οὐ μόνον ζῶντα ἐβόηθει τὸν σύζυγόν της, τὸν ἀοίδιμον Σπυρίδωνα Λάμπρον, εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς του ἐρεῦνας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, δι' ἐκδόσεων, ἐφρόντισε νὰ καταστήσῃ κτῆμα τῆς ἐπιστήμης ὅσα ἐκεῖνος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν δι' ἐπισκέψεως πλείστων βιβλιοθηκῶν εἶχε συλλέξει. Τὰς δ' ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, ἧτις ἐκαλλιέργει τὰ προσφιλῆ της σπουδάσματα, μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει.

Ἐθρηγήσαμεν ὁμοίως τὴν ἀπώλειαν θερμοῦ φίλου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, τοῦ πολυκλαύστου Νικολάου Καταλάνου, ὅστις ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύπρου μακροὺς διεξαγαγὼν ἀγῶνας, ἀπέθανεν ὡς πολιτικὸς ἐξόριστος ἐναυθὰ πρὶν ἢ ἴδῃ ἐκπληρούμενον τὸ ὄνειρον, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου μετὰ τόσης αὐταπαρνήσεως καὶ τόσου ἐνθουσιασμοῦ εἰργάσθη.

Μετὰ τὸν Ν. Καταλάνου ἀπωλέσαμεν τὸν Ἀλφρέδον Στῆβενς, ἐνθουσιώδη ἔραστήν τῶν Βυζαντινῶν μελετῶν καὶ πολλαχῶς φανέντα χρήσιμον εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν, μάλιστα κατὰ τὰ πρῶτα αὐτῆς ἔτη, πρὸς δὲ καὶ τὸν Γεώργιον Παρασκευόπουλλον, γνωστὸν δημοσιογράφον, λόγιον καὶ διοικητικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ἐν μέσῳ τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν καὶ τὰ ἡμέτερα σπουδάσματα μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει.

Τέλος μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἀθορύβου τῶν γραμμάτων ἐργάτου καὶ μελετητοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου, τοῦ καθηγητοῦ Γεωργίου Παππαδόγιαννη.

Πάντων τῶν πολυτίμων ἡμῶν συνεργατῶν καὶ φίλων ἡ μνήμη θὰ μείνη παρ' ἡμῖν ἀγήρω.

Ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, οὕτω καὶ κατὰ τὸ 1933, ἰδιαιτέραν

τὸ Δ. Συμβούλιον κατέβαλε μέριμναν πρὸς προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑταιρείας, τὰ ὅποια ἐν τῇ γενικῇ οἰκονομικῇ κρίσει φυσικὸν ἦτο νὰ ὑποστῶσι κλονισμόν. Ἡ ἔτησίᾳ περικοπὴ τεσσαράκοντα πέντε ὄλων χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν διαφόρων πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐπιδομάτων εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὴ, καί, ἂν μὴ τὸ ποσοῦν τοῦτο ἐν μέρει ἀνεπληροῦτο, διὰ δωρεῶν διαφόρων μελῶν, τῆς τακτικῆς καταβολῆς τῶν συνδρομῶν, τῆς αὐξήσεως τῶν μελῶν καὶ τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ πωλήσεως τῆς ἡμετέρας Ἑπετηρίδος, ἡ Ἑταιρεία οἰκονομικῶς θὰ ὑστέρει.

᾿Ωμιλήσαμεν διὰ τὴν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ πώλησιν τῆς Ἑπετηρίδος. Μὲ τὴν ὑπάρχουσαν νομισματικὴν διαφορὰν ἐσκέφθη τὸ Δ. Συμβούλιον ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ καλύψῃ μέρος τῶν δαπανῶν τοῦ περιοδικοῦ, δι' ὃ ἀπειτάθη πρὸς τὸν ἐν Βερολίνῳ οἶκον Collignon, παρ' οὗ καὶ ἐζήτησε τοὺς ὄρους τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἑπετηρίδος εἰς τὰς χώρας, ὧν οἱ κάτοικοι ὀμιλοῦσι τὴν Γερμανικὴν. Δυστυχῶς οἱ ὑποβληθέντες ὄροι ἦσαν τόσον ἀσύμφοροι διὰ τὴν Ἑταιρείαν, ὥστε ἐδέησε νὰ διακοπῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις.

Δεῖγμα τῆς ἐκτιμήσεως, ἧς ἐν Ἑλλάδι ἀπολαύει ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν, ἔστω ὅτι διάφοροι Κοινότητες πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνονται ζητοῦσαι τὴν ἐπέμβασιν καὶ ὑποστήριξίν της πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν διαφόρων Βυζαντινῶν ἢ μεταβυζαντινῶν ναῶν. Οὕτω καὶ ἐφέτος, παρακληθεῖσα, εὐήκοον ἔτεινεν ἡ Ἑταιρεία τὸ οὖς καὶ εἰς τὰς καταλλήλους παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐπισημάτων προέβη συστάσεις, ὑπὲρ τῶν ναῶν τῶν κοινοτήτων Ζαρούχλας καὶ Σωποτοῦ Καλαβρύτων, ἰδιαίτερος δ' ἐνδιεφέρθη καὶ διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν ὠρισμένων μνημείων τῆς Ἄρτης, κατόπιν ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον εὐηρεστήθη καὶ πρὸς αὐτὴν ν' ἀποστείλῃ ὁ φιλόμουσος ἐταῖρος καὶ Γενικὸς Διοικητὴς Ἡπείρου κ. Ἀλέξανδρος Ἐμπειρικός Κουμουνδοῦρος.

Κατὰ Ἰούνιον τοῦ ἔτους τούτου ἐώρτασεν ἐν Κρακοβίᾳ τῆς Πολωνίας τὴν τεσσαρακονταετηρίδα τῆς καθηγεσίας του ὁ Leo Sternbach, Λατινιστὴς καὶ Ἑλληνιστὴς κράτιστος, δοκιμώτατος δ' ἔρευνητὴς τῆς Βυζαντινῆς περιόδου καὶ ἐκδότης Βυζαντινῶν κειμένων. Τοῦ ἑορτασμοῦ, ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Πολωνικῆς Ἑταιρείας κληθεῖσα, μετέσχε καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία διὰ τε γραμμάτων συγκαρεῖσα τὸν ἐυρτάζοντα καὶ εἰς τὸν ἀντεπιστέλλοντα ἐταῖρον αὐτῆς καὶ ὑφηγητὴν κύριον Alexander Turyn ἀναθέσασα, ἵνα καὶ προφορικῶς εἴπῃ τὰ δέοντα. Οὕτως, λαμπρῶς τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐκπληρώσας ἐντολὴν, ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ὅτι ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν εἰς τὸν ἑορτασμόν ἐτόνωσεν ἔτι μᾶλλον τὰς πνευματικὰς Ἑλληνοπολωνικὰς σχέσεις.

Πέρυσιν ἀνηγγείλαμεν ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου τοῦ ἐταῖρου κ. Τάκη Κανδηλώρου «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνεγερσίας»· σήμερον εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι ἤρξατο καὶ γοργῶς προχωρεῖ ἡ τύπωσις τοῦ Α' τόμου τοῦ ἔργου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὰ γεγονότα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐπαναστάσεως.

Χάρις εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ συμβούλου ἡμῶν κ. Σοφοκλέους Χουδαβερδόγλου - Θεοδότου, καὶ πειθόμενος εἰς προτροπὰς αὐτοῦ, ὁ κ. Ἀθανάσιος Μυστακίδης, ὁ πατρώζων υἱὸς τοῦ ἀοιδίμου ἐπιτίμου ἑταίρου ἡμῶν Βασιλείου Μυστακίδου καὶ ὁ διακαῶς ἐπιθυμῶν νὰ συνδέσῃ τὴν μνήμην τοῦ πατρὸς του μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, ἐδώρησεν εἰς αὐτὴν τὴν βιβλιοθήκην ἐκείνου, συγκειμένην ἐκ τόμων ὑπὲρ πενταχιλίων, πρὸς δὲ καὶ τὰ χειρόγραφα του. Τὰ βιβλία καὶ τὰ χειρόγραφα ταῦτα, ἀποσταλέντα ἐκ Θεσσαλονίκης, παρελάβομεν ἤδη καὶ ἐτοποθετήσαμεν ἐντὸς εἰδικῆς βιβλιοθήκης, ἣν, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἡμετέρου Συμβούλου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου κ. Γ. Σωτηρίου ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, προσωρινῶς ἐτοποθετήσαμεν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῶν γραφείων τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου. Ἡ βιβλιοθήκη, μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν κατάταξιν τῶν ἐν αὐτῇ βιβλίων, θὰ εἶναι προσιτὴ εἰς τε τὰ μέλη ἡμῶν ὡς καὶ εἰς πάντα περὶ τὰ Βυζαντινὰ ἀσχολούμενον, καθ' ἑκάστην, καὶ καθ' ἃς ὥρας εἶναι ἀνοικτὸν τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον.

Εἰς τὸν φιλόμουσον εὐσεβῆ υἱὸν ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἑταιρείας, διὰ τὴν πολύτιμον δωρεάν, ἃς ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τὸν φίλον σύμβουλον ἡμῶν, τὸν ὑπαίτιον αὐτῆς.

Ἡ Ἑταιρεία ἐφαρμόζουσα τὸ ἐκλαϊκευτικὸν τῆς πρόγραμμα, ἔκαμε καὶ ἐφέτος σειρὰν διαλέξεων ἐν τῇ προφρόνως, ὡς πάντοτε, παραχωρηθείσῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἣν θερμῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν πρὸς τὸ ἔργον ἡμῶν ἐπιδεικνυομένην εὐνοίαν.

Διαλέξεις λοιπὸν κατὰ τὸ 1933 ἔκαμον οἱ ἑξῆς·

- 1) ὁ κ. Θεόδωρος Μακρίδης, Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κτιῶν καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτοὺς παραδόσεων.
- 2) ὁ κ. Δημήτριος Χρυσοφίδης, Περὶ τῆς γραφῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν μουσικῶν τεμαχίων κατὰ τὰ ἔπισημα ἐκκλησιαστικὰ κείμενα.
- 3) ὁ κ. Φαίδων Κουχούλης, Περὶ τοῦ βίου μιᾶς Βυζαντινῆς.
- 4) ἡ κυρία Βενετία Κόττα, Περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ θεάτρου τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν εἰκονογραφίαν.
- 5) ὁ κ. Παναγιώτης Τρεμπέλας, Περὶ Ὀρφικῶν μυστηρίων καὶ Χριστιανισμοῦ.
- 6) ὁ κ. Νικόστρατος Καλομενόπουλος, Περὶ σελίδων τῆς διπλωματίας τοῦ Βυζαντίου.
- 7) ὁ κ. Τάκης Κανδηλῶρος, Περὶ τῆς χιλιετηρίδος τῆς Δημητσάνης ὡς πόλεως τῶν γραμμάτων.
- 8) ὁ κ. Παναγιώτης Πουλίτσας α') Περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ β') Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει σφριζομένων ναῶν καὶ τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ

9) ὁ ἀδελφὸς τῆς μονῆς Κρυπτοφέρρης πατὴρ Λαυρέντιος, Περὶ τῆς ἀρχαίας Βυζαντινῆς μουσικῆς.

Καὶ αἱ ἐκδρομαὶ δὲ δὲν παρημελήθησαν. Οὕτως ἐγένετο τριήμερος εἰς Μυστρᾶν ἐκδρομὴ, ἐρμηνεύοντος τοῦ ἐφόρου τῶν Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Ἄνδρ. Ευγγοπούλλου, εἰς τὴν μονὴν τοῦ Δαφνίου, πάλιν τοῦ κ. Ευγγοπούλλου ἐρμηνεύοντος, εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κυνηγοῦ τῶν Φιλοσόφων, περὶ ἧς εἶπε τὰ δέοντα ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κ. Φαίδων Κουκουλῆς καὶ τέλος εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι μονὴν τῆς Φανερωμένης, περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ὁποίας ὡς καὶ τῆς τέχνης τῶν τοιχογραφιῶν τῆς ὁμίλησεν ὁ ἑταῖρος καὶ διευθυντὴς τοῦ τμήματος γραμμάτων καὶ τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Νικόλαος Καλογερόπουλλος, τοῦ γνωστοῦ ναυτικοῦ συγγραφέως καὶ ναυάρχου κ. Ι. Θεοφανίδου ὁμιλήσαντος κατὰ τὸν πλοῦν περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, εὐαρεστηθὲν νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην διὰ τῆς παροχῆς βοθητικοῦ πλοίου τοῦ στόλου, θερμὰς ἐκφράζομεν εὐχαριστίας.

Συνεχίζουσα δ' ἡ Ἑταιρεία τὴν παράδοσίν της, ἐτέλεσε κατὰ τὴν 29^η Μαΐου καὶ ἐφέτος ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Κυνηγοῦ τῶν Φιλοσόφων, μνημόσυνον ὑπὲρ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων, εἰπόντος τὸν προσήκοντα λόγον τοῦ ἑταίρου ἡμῶν κ. Παναγιώτου Τρεμπέλα.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν συμβολὴν τῆς Ἑταιρείας, σημειοῦμεν ὅτι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένετο ὑπὸ μελῶν αὐτῆς τέσσαρες ἀνακοινώσεις, ὧν περιλήψεις καὶ καταχωρίζονται ἀνωτέρω, (βλ. σελ. 505), ἐξετυπώθη δὲ καὶ ὁ μετὰ χεῖρας τόμος, δι' οὗ, σεβαστοῦ εἰς ὄγκον καὶ λίαν ἀξιολόγου εἰς περιεχόμενον, συμπληροῦται μία δεκαετία συνεχοῦς προσπαθείας ὑπὲρ τῆς ἐρεύνης τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου.

Ἔργον ἡμῶν δὲν εἶναι βέβαια νὰ κρίνωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ δημοσιεύματος τοῦτο μόνον λέγομεν εἰς τὰ μέλη ἡμῶν, ὅτι λίαν κολακευτικαὶ εἶναι αἱ περὶ αὐτοῦ κρίσεις ἡμετέρων καὶ ξένων, οἷτινες εὐχαρίστως ἀνταλλάσσοις τὰ ἴδια περιοδικὰ μὲ τὸ ἡμέτερον. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀνταλλασσομένων ξένων ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν προσετέθησαν κατὰ τὸ 1933 τὸ Βελγικὸν περιοδικὸν *Igenikon* καὶ τὸ πασίγνωστον Γαλλικὸν *Revue des études Grecques*.

Περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑταιρείας ὁμιλήσαμεν ἀνωτέρω. Τὸ Δ. Συμβούλιον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἀπέσβεσε δραχμὰς 10.640 ἀντιπροσωπευούσας ἀποδείξεις ἐκδοθείσας καὶ εἴτε ἐπιστροφείσας εἴτε μὴ εἰσπραχθείσας, αἵτινες εἶχον παραδοθῆ εἰς τὸν τέως εἰσπράκτορα τῆς Ἑταιρείας κ. Χρῆστον Ἰωαννίδην.

Ὡς ἀνεκοινώσαμεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἀοι-

δίμου πρώην ταμίου τῆς Ἑταιρείας Γεωργίου Τιπάλλου εἶχε μείνει εἰς χεῖρας τῶν κληρονόμων αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν 17.688.90 δραχ., ἐναντι τοῦ ὁποίου κατεβλήθη διαρκοῦντος τοῦ 1933 ποσὸν 4.000, μείναντος ὑπολοίπου ἐκ δραχ. 13.688.90, ὅπερ λίαν προσεχῶς θ' ἀποσβεσθῆ.

Αἱ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰσπράξεις τῆς Ἑταιρείας, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τάξιν τοῦ νέου εἰσπράκτορος ἡμῶν κ. Ἰωάννου Κιουρκτσόγλου, ἐνηργήθησαν κανονικῶς καὶ ἡ ἐν γένει δ' οἰκονομικὴ τοῦ ἔτους διαχείρισις διεξήχθη ἐν μεγίστῃ τάξει, χάρις εἰς τὸν λογιστὴν ἡμῶν κ. Θεόδωρον Γαλάνην, ὡς θέλει ἀνακοινώσει ὑμῖν ἢ ἐκ τῶν κυρίων Γ. Στυλιανοπούλλου καὶ Σπυρίδωνος Βαρδάκι ἐξελεγκτικῆ ἐπιτροπῆ.

Ἀπὸ ταμιακῆς ἀπόψεως ἡ κίνησις κατὰ τὸ ἔτος 1933 εἶχεν ὡς ἑξῆς: Σύνολον εἰσπράξεων Δραχ. 219.292. (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὑπολοίπου προηγουμένου ἔτους 1932 ἐκ Δραχ. 21.224). Σύνολον πληρωμῶν Δραχ. 207.790.45. Κατὰ συνέπειαν ἀφίεται, εἰς νέον ἔτος 1934, ὑπόλοιπον Δραχ. 11.501.55.

Ἀναλύοντες τὸν λ/σμὸν κερδῶν καὶ ζημιῶν τῆς διαχείρισεως 1933 εὐρίσκομεν ὅτι τὸ σύνολον τῶν δωρεῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν συνεποσώθη εἰς δραχ. 40.707.20, αἱ συνδρομαὶ ἀνῆλθον εἰς δραχ. 30.980 καὶ οἱ τόκοι ἐκ καταθέσεων κλπ., παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰς δραχ. 4.324. Ἐπιπροσθέτως ἐσημειώθη μικρὰ τις διαφορὰ ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν χρεωγράφων μας ἐκ Δραχ. 390.

Συνυπολογιζομένου τοῦ ἐκ προηγουμένης χρήσεως τοῦ 1932 ὑπολοίπου ἐκ Δραχ. 84.129.90, τὰ κέρδη συνεποσώθησαν εἰς Δραχ. 160.531.10 αἵτινες διετεθήσαν ὡς ἑξῆς:

Διὰ γενικὰ ἔξοδα διαχείρισεως ἦτοι μισθοὺς καὶ ἀμοιβάς, γραφικὴν ὕλην, διάφορα ἔντυπα κλπ., ἐν συνόλῳ Δρ. 36.426. Δι' ἀπόσβεσιν μερικὴν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων τσιγκογραφημάτων (Clichés) κλπ. Δρ. 6.901.25, διὰ προμηθείας ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἀποδείξεων συνδρομῶν κλπ. Δρ. 9.401.50 καὶ Δραχ. 82.431.20 εἰς ἀπόσβεσιν προκυψάσης διαφορᾶς ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐν ταῖς Ἀποθήκαις εὐρισκομένων διαθεσίμων τόμων Ἑπειρηίδων, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἀξίας τῶν Ἑπειρηίδων, αἵτινες ἐδωρήθησαν κατὰ διαφοροὺς ἐποχάς, ἢ ἐδόθησαν ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἄλλων βιβλίων κλπ.

Ἀφίεται ὅθεν διαφορὰ πιστωτικὴ τοῦ λ/σμοῦ «Κερδῶν καὶ Ζημιῶν» εἰς Νέον Δραχ. 25.371.15.

Τὸ Δ. Συμβούλιον, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται, ἔπραξεν ὅ,τι ἠδύνατο ὑπὲρ προαγωγῆς τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, δὲν ὑπάρχει δ' ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὸ μέλλον νὰ διαδεχθῆ αὐτὸ θὰ συνεχίσῃ τὰς προσπάθειάς του πρὸς ὄφελος ἰδρυμάτος τοιαύτης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας..

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1 ΙΑΝΟΥ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Ταμείον.</i>	
Μειρητά υπόλοιπον κατά την 31/12 1933	11.501.55
<i>Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος</i>	
Λ/σμοι Καταθέσεων εἰς ὄψιν καὶ Ταμειυτήριον	
Ἐπόλοιπα κατὰ τὴν 31/12/1933	102.383.20
<i>Προσωρινοὶ Λ/σμοί.</i>	
Ἐπόλοιπον ἐκκρεμοῦς ποσοῦ Γεωργ. Ε. Τιπάλδου	13.688.90
<i>Χρεώγραφα.</i>	
Τὰ φυλασσόμενα παρὰ τῆ Ἐθν. Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος	2.040—
<i>Ἐπετηρίδες.</i>	
Ἀξία διαθεσίμων Σωμάτων Ἐπετηρίδων Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν Δρχ. 110.000.—	
Ποσὸν προπληρωθὲν ἔναντι ἐκτυπωτ. Ἰ Τόμου 47.000.—	157.000.—
<i>Σήματα Ἐταιρείας.</i>	
Ἀξία διαθεσίμων Σημάτων (κονκάρδες) 85 πρὸς 20	1.700.—
<i>Βιβλιοθήκη.</i>	
Διάφορα Συγγράμματα (ὄνομαστικὴ ἀξία)	22.057.50
<i>Ἐπιχειρήματα.</i>	
Τοιχογραφήματα (Clichés), πλάκες κλπ. Δρχ. 21.901.25	
Μεῖον μερικῆς ἀποσβέσεως » 6.901.25	15.000.—
	325 371.15

ΕΞΟΔΑ (Δούνα)

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

<i>Γενικά Ἐξόδα Διαχειρίσεως.</i>	
Μισθοὶ καὶ Ἀμοιβαὶ Δρχ. 30.000.—	
Ἐντυπα καὶ Γραφικὴ ὕλη » 4.150.—	
Διάφορα ἔξοδα » 2.276.—	36.426.—
<i>Προμήθειαι.</i> Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἰσπρακτῶν συνδρομῶν κλπ.	9.401.50
<i>Ἀποσβέσεις:</i> Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ ἀξίας τοιχογραφημάτων κλπ.	6.901.25
Διαφορὰ προκύπτουσα ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν διαθεσίμων Τόμων ἐπετηρίδων, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἀξίας τῶν δωρηθέντων κατὰ καιροῦς	82.431.20
	135.159.95
Ἐπόλοιπον Λ/σμοῦ Κέρδη καὶ Ζημίαι εἰς Νέον	25.371.15
	160.531.10

Σημ. Αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ δὲν συμπεριλαμβάνονται.

